

KS. STANISŁAW WIELGUS REKTOR KUL

LAUDACJA WYGŁOSZONA PRZEZ REKTORA KUL
Z OKAZJI WRĘCZENIA J. ŚWITCE MEDALU
„ZA ZASŁUGI DLA KATOLICKIEGO UNIwersYTETU LUBELSKIEGO”

Doc. dr hab. Jan Świtka urodził się 23 czerwca 1936 r. w chłopskiej rodzinie, w Majdanie Górnym koło Tomaszowa Lubelskiego. Uczęszczał do Liceum Ogólnokształcącego w Tomaszowie. Jako uczeń tej szkoły został aresztowany, a potem wydany z liceum za publiczną krytykę Stalina i za podjęte próby odklamywania nauczanej wówczas w szkole historii, zwłaszcza w odniesieniu do oceny działalności Piłsudskiego, Armii Krajowej oraz zbrodni w Katyniu. Dzięki usilnym staraniom Proboszcza – ks. dra Krynickiego, przywrócono młodemu Janowi prawa uczniowskie, co umożliwiło mu uzyskanie świadectwa dojrzałości.

W r. 1956 rozpoczął studia na Wydziale Filozoficznym KUL, na Sekcji Psychologii. Po uzyskaniu magisterium, podjął studia prawnicze w Uniwersytecie Marii Curie Skłodowskiej, które ukończył w 1965 r. Pracował najpierw jako asystent w Katedrze Psychologii Ogólnej i Rozwojowej UMCS, podjął także aplikację sądową zwieńczoną pozytywnie złożonym egzaminem sędziowskim. W związku z udziałem w wypadkach marcowych, usunięto go w r. 1968 z Uniwersytetu, pod zarzutem, że deprawuje młodzież prowadząc zajęcia dydaktyczne nie w duchu marksistowskim, lecz chrześcijańskim. Po długich staraniach udało mu się uzyskać pracę w Filii UMCS w Rzeszowie, na stanowisku starszego asystenta.

W r. 1971 uzyskał stopień naukowy doktora filozofii w zakresie psychologii na Wydziale Filozofii KUL, na podstawie pracy pt. „Psychologiczna analiza przestępstwa”.

W r. 1973 został powołany na stanowisko adiunkta. Powierzono mu wówczas prowadzenie zajęć z zakresu prawa karnego oraz karno-administracyjnego. W 1977 roku habilitował się na Wydziale Prawa i Administracji UMCS. Z motywów politycznych habilitacja nie została zatwierdzona. Wiązało się to z tym, że Pan Świtka traktowany był przez odpowiednie czynniki polityczne jako element obcy ideowo. W r. 1978 został zwolniony z pracy w Filii UMCS pod zarzutem, że jest agentem Prymasa Wyszyńskiego i że usiłuje stworzyć katolicką organizację młodzieżową. Na życzenie Solidarności, w r. 1981 powrócił do pracy w Rzeszowie i został wybrany na urząd dziekana. Jako dziekan bronił studentów prześladowanych za udział w akcjach protestacyjnych podczas stanu wojennego. W r. 1982, przy okazji święta 3-go Maja, wystąpił do ówczesnych władz politycznych z apelem o zniesienie stanu wojennego, zwolnienie internowanych i przywrócenie do pracy osób, zwolnionych za poglądy polityczne.

Na znak protestu przeciwko odwołaniu rektora UMCS – prof. Baszyńskiego, złożył rezygnację z funkcji dziekana. Zaraz potem zwolniono go z pracy. Interwencja Rady Wydziału Prawa UMCS spowodowała, że przyjęto go z powrotem, pozostawał jednak jeszcze przez kilka lat pod ciągłą inwigilacją.

W r. 1991 habilitował się powtórnie, tym razem z zakresu kryminologii. Docent Świtka jest dobrym specjalistą w swojej dziedzinie wiedzy, autorem czterech dużych monografii i wielu cennych artykułów naukowych z zakresu psychologii, prawa i kryminalistyki. Był i jest – nie tylko naukowcem, ale także wielkim społecznikiem, wrażliwym na krzywdę ludzką i społeczną niesprawiedliwość.

W r. 1989 wybrano go na posła do Sejmu. Wszyscy śledzący obrady sejmowe, znają dobrze jego wystąpienia, w których zdecydowanie bronił wartości chrześcijańskich i głęboko ludzkich. Poseł Świtka jest autentycznym patriotą i chrześcijaninem, rozumiejącym bardzo dobrze problemy, z jakimi boryka się dziś polskie społeczeństwo. Mając świadomość wielkiego znaczenia Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego dla kultury narodowej i znając dobrze jego rozpaczliwą sytuację finansową, zrobił wszystko co było w jego mocy, aby doprowadzić do przyjęcia przez

---

Parlament Rzeczypospolitej Polskiej ustawy, gwarantującej KUL-owi dotowanie przez budżet Państwa.

W uznaniu zasług dla zachowania i rozwoju kultury chrześcijańskiej Ojciec święty Jan Paweł II mianował Pana Jana Świtkę komandorem Świętego Obrzędu Grzegorza Wielkiego z Wielkim Srebrnym Orderem. Senat naszej Uczelni natomiast przyznał Mu na posiedzeniu w dniu 27 kwietnia 1991 r. Medal za Zasługi dla Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Jestem szczęśliwy, że mogę obecnie wręczyć to wysokie odznaczenie naszemu wybitnemu wychowankowi, z którego jesteśmy dumni i któremu zawdzięczamy tak wiele.